

Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

t.a.v. de heer J.W. Dijkman

Postbus 20101

2500 EC Den Haag

Tevens per email: j.w.dijkman@minez.nl

Diemen, 22 april 2011

Inzake: consultatie lagere regelgeving NRF implementatie

Geachte heer Dijkman,

Hierbij de reactie van Bbnd/Tele2 op de consultatieversie van de lagere regelgeving ter implementatie van de gewijzigde Europese Telecomrichtlijnen¹.

1. INTEROPERABILITEIT – TECHNISCH/ ECONOMISCH NIET HAALBAAR

- 1.1 De interoperabiliteitsverplichtingen zijn voortaan ook van toepassing op netwerkaanbieders en op alle nummers van het NL nummerplan of van een andere lidstaat. Ook International Freephone Numbers (IFN) moeten aankiesbaar zijn, tenzij dit technisch of economisch niet haalbaar is (art 6.5 lid 1 Tw nieuw).
- 1.2 De scope van 'technisch of economisch niet haalbaar' lijkt een beperktere strekking te hebben dan in de Burgerrechten Richtlijn wordt omschreven: *Cross-border access to numbering resources and associated services should not be prevented, except in objectively justified cases, for example to combat fraud or abuse (e.g. in connection with certain premium-rate services), when the number is defined as having a national scope only (e.g. a national short code) or when it is technically or economically unfeasible. (r.o. 46).*

Tijdens de consultatiebijeenkomst van 12 april jl. werd van de zijde van het ministerie aangegeven dat met 'technisch of economisch niet haalbaar' geen beperktere uitzonderingsgrond wordt beoogd dan voorzien in de Burgerrechtenrichtlijn. De aankiesbaarheid van internationale 0900 nummers en IFN nummers (0800) moet kunnen worden beperkt ter voorkoming van fraude of als de nummergebruiker aangeeft dat zijn dienst niet beschikbaar is buiten de landgrenzen. Tele2 verzoekt u dit in de toelichting te verduidelijken.

¹ Consultatie besluit tot wijziging van het Besluit interoperabiliteit, het Besluit Randapparaten en radioapparaten 2007, het besluit universele dienstverlening en eindgebruikersbelangen, het besluit vergoedingen telecommunicatiewet en het besluit voorwaardelijke toegang, ter implementatie van de herziene telecommunicatierichtlijnen, d.d. 21 maart 2011

2. GELIJKSCHAKELING RETAILTARIEVEN VAN NIET-GEOGRAFISCHE NUMMERS AAN GEOGRAFISCHE NUMMERS

2.1 Het wijzigingsvoorstel ten aanzien van artikel 5, lid 2 van het Besluit Interoperabiliteit luidt als volgt:

De verplichting, bedoeld in het eerste lid, houdt in ieder geval in dat de in het eerste lid bedoelde aanbieders voor oproepen naar niet-geografische nummers tarieven of andere vergoedingen hanteren die vergelijkbaar zijn met de tarieven of andere vergoedingen voor oproepen van en naar geografische nummers, en uitsluitend een afwijkend tarief of afwijkende vergoeding kunnen hanteren indien dit noodzakelijk is om de extra kosten te dekken die gemoed zijn met de oproepen naar een niet-geografisch nummer.

2.2 Tele2 stelt vast dat hier geen sprake is van een één-op-één implementatie van artikel 28 van de UD richtlijnen. Op grond van de interoperabiliteitsverplichting van artikel 28 UD richtlijn en artikel 6.5 Tw (nieuw) mogen aanbieders van elektronische communicatiediensten geen maatregelen nemen die er feitelijk toe leiden dat het bellen naar bepaalde nummers wordt beperkt of ontmoedigd. In artikel 27 lid 3 UD richtlijn is uitsluitend ten aanzien van de tarieven voor oproepen naar ETNS nummers bepaald dat deze vergelijkbaar moeten zijn met tarieven van gewone grensoverschrijdende oproepen. Dit houdt verband met de doelstelling van het ETNS: *The main objective of the ETNS is to allow effective numbering for European international services for which national numbers may not be adequate and global numbers may not be available*². De Commissie wil het gebruik van ETNS nummers expliciet stimuleren.

2.3 Voor alle andere nummers bevat de richtlijn niet een bepaling omtrent vergelijkbaarheid van tarieven. Dat is een terechte keuze van de Europese wetgever, aangezien het bij oproepen naar geografische en niet-geografische nummers met inbegrip van 0800/0900 niet gaat om de aankiesbaarheid van Europese internationale diensten. Het hanteren van gedifferentieerde retailtarieven voor het bellen naar verschillende categorieën nummers (mobiel, vast, 0800/0900) houdt op zich niet in dat het bellen naar die nummers wordt beperkt of ontmoedigd. In zijn algemeenheid en in het bijzonder voor elektronische communicatiediensten geldt dat prijzen en tarieven niet zozeer worden bepaald door de onderliggende kosten maar door de relatieve waarde die eindgebruikers toekennen aan bepaalde diensten ten opzichte van andere diensten. Alleen prijsmaatregelen en kostenoriëntatieverplichtingen op basis van aanmerkelijke marktmacht kunnen hieraan in het stelsel van de wet beperkingen stellen. Artikel 5 lid 2 van het Besluit Interoperabiliteit bevat dan ook ten onrechte een verbod op tariefdifferentiatie op basis van de bestemming. De UD richtlijn geeft de Nederlandse wetgever niet de ruimte om dit op basis van interoperabiliteit wettelijk te regelen.

2.4 Voor een dergelijk verbod is slechts ruimte indien verplichtingen worden opgelegd op basis van hoofdstuk 6a van de wet indien sprake is van aanmerkelijke marktmacht. Maar ook dan kan worden betwijfeld of een verbod op tariefdifferentiatie op basis van bestemming juridisch haalbaar is.

2.5 Tariefdifferentiatie zorgt er voor dat de tarieven voor het bellen naar nummers die minder vaak worden gebeld niet te hoog worden. Gesprekken waarvoor een klant meer wil betalen worden iets hoger geprijsd. Het uitgangspunt is dat weinig prijselasticiteit leidt tot een iets hogere prijs, en een hoge mate van prijselasticiteit tot een lagere prijs. Indien een uniform tarief moet worden gehanteerd leidt dit tot hogere tarieven voor nummers die weinig gebeld worden, en daarmee een afname van het belvolume. Het verplicht hanteren van uniforme tarieven leidt er

² www.ETNS.org

dus toe het bellen naar dergelijke nummers wordt ontmoedigd, hetgeen strijdig is met de doelstelling van interoperabiliteit.

- 2.6 Voorzover in artikel 5 lid 2 van het Besluit interoperabiliteit mag worden gesteld dat de tarieven vergelijkbaar dienen te zijn, hetgeen Partijen betwisten, geldt dat de vergelijkbaarheid conform artikel 27 UD Richtlijn slechts betrekking kan hebben op andere *retailtarieven* en niet op de onderliggende *kosten*.

Artikel 28 UD richtlijn biedt de Minister niet de mogelijkheid om in artikel 5 lid 2 Besluit interoperabiliteit te bepalen dat de tarieven voor geografische en niet-geografische nummers vergelijkbaar dienen te zijn. Een verbod op tariefdifferentiatie leidt tot een prijsstijging voor oproepen naar weinige gebelde nummers, waardoor het bellen naar die nummers juist in strijd met de doelstelling van interoperabiliteit wordt ontmoedigd. Artikel 5 lid 2 Besluit interoperabiliteit dient te worden geschrapt.

- 2.7 Tele2 constateert met instemming dat EL&I beoogt de mobiele opslagen voor het bellen naar servicenummers te verlagen. Vaste aanbieders hanteren in het geheel geen opslag voor het bellen naar servicenummers. Bij het bellen van vaste nummers naar servicenummers is het volledig transparant wat de consument voor het gesprek betaalt. Bij het bellen vanaf een mobiel netwerk worden consumenten echter geconfronteerd met een toeslag waarvan de hoogte niet op voorhand duidelijk is. Daartoe moet de consument gaan zoeken op de website van de mobiele aanbieder. Ook indien het artikel 5 lid 2 zou worden doorgevoerd geldt dat nog steeds sprake is van intransparantie voor de consument. Ook het bellen naar een geografisch nummer kan bij een mobiele aanbieder meer dan 25Ect per minuut kosten. Op deze wijze lopen we het risico dat er geen sprake zal zijn van een verlaging van de toeslag. De kosten kunnen nooit hoger zijn dan het gewone gespreksafgifte tarief.

Tele2 beveelt EL&I aan om mobiele aanbieders te verplichten de kosten van de mobiele opslag transparant te maken en deze een verplicht onderdeel te maken van de tariefmelding voor het bellen naar servicenummers. Een eenvoudigere oplossing zou zijn om de mobiele opslag niet op te nemen als een extra kostenpost bovenop het tarief van het servicenummer, maar mobiele aanbieders te verplichten deze kosten op te laten nemen in het retentietarief: op die manier loopt de afdracht van de mobiele opslag (die eigenlijk niet hoger zou mogen zijn dan het gewone gespreksafgiffetarief) via de 0900 nummerhouder en betaalt de consument de facto geen hoger bedrag dan in de tariefmelding is weergegeven. De tariefmelding moet de daadwerkelijke kosten voor de consument melden zonder extra toeslag.

3. **IMPLEMENTATIETERMIJN**

Nederland loopt qua wetgevingsproces voorop in Europa, zelfs nu redelijkerwijs kan worden verwacht dat de wet (en dus ook de lagere regelgeving) niet eerder dan 1 januari 2012 in werking zal treden. Het feit dat de wet conform de richtlijnen uiterlijk 25 mei 2011 dient te zijn geïmplementeerd hoeft niet te betekenen dat aanbieders geen redelijke termijn moet worden gegund voor de implementatie van verplichtingen.

Tele2 verzoekt het Ministerie uit te gaan van een implementatietermijn van ten minste zes maanden van de uit de lagere regelgeving voortvloeiende verplichtingen.

Tenslotte delen wij u mede dat Tele2 met interesse de 'aanbesteding' van de UD verplichting van de tekst- en beeldbemiddelingsdienst volgt en dat zij graag op de hoogte gehouden wordt van het verloop van deze procedure.

Met vriendelijke groet,
Tele2

Roel Polmans
Manager Regulatory and Public Affairs